

Freddy Tack

Havik Trump

Op 14 augustus, met een tweet, veroordeelde Bruno Rodríguez, Cubaans minister van buitenlandse zaken, de agressieve houding van de VS tegen soevereine staten, de arrogantie en de arbitraire oplegging van unilaterale dwangmiddelen, in de negering van het internationaal recht en het handvest van de Verenigde Naties. Deze politiek van de Trump-administratie is gericht tegen verschillende landen, maar Cuba is vandaag één van de meest prioritaire doelwitten van de VS.

Een politiek uitgevoerd op verschillende vlakken. Economische, commerciële en financiële doelwitten, maar ook morele aanvallen, waarvoor alle middelen goed zijn, zoals fake news, leugen - en lastercampagnes, e.d.m. De laatste maanden werden nieuwe maatregelen uitgevaardigd door de VS. Sinds 5 april zijn bedreigingen, boetes en dwangmiddelen in voege tegen de ondernemingen en transportbedrijven die petroleum vervoeren naar Cuba. Activa van deze ondernemingen worden in de VS bevroren, financiële transacties worden verboden.

Economische, commerciële en financiële doelwitten

Op het vlak van toeristische activiteiten werden de groepsreizen people to people nog meer

beperkt, even na het verbod van het aanleggen van cruiseschepen in Cubaanse havens. Ook de uitvoer van voertuigen vanuit de VS is nu verboden. Allemaal duidelijke maatregelen om de Cubaanse economie verder te treffen, met als voorwendsel geen dollars te bezorgen aan Cubaanse militairen en veiligheidsdiensten.

Noord-Amerikaanse bedrijven krijgen sancties opgelegd wegens verkrachting van de blokkade : Expedia (Washington) 325.406 \$, Hotelbeds USA (Florida, maar met zetel in Spanje) 222.705 \$, Cubasphere 40.320 \$. In juli zijn het sancties tegen Cubametales, het staatsbedrijf dat instaat voor import en export van petroleum, wegens steun aan Maduro. Meer dan 200 Cubaanse bedrijven staan vandaag op de zwarte lijst met een verbod met hen handel te voeren.

Op 11 juli leggen erfgenamen van de eigenaars van de Banco Núñez klacht neer in de VS tegen de Franse Société Générale, op basis van Titel III van de wet Helms-Burton. Nog vele andere voorbeelden kunnen hier aan toegevoegd worden

Leugencampagnes en fake news

Na de nu reeds jaren durende comedie over de zogezegde “geluidsaanvallen” (een studie van de Universiteit van Pensylvenia besluit op 25 juli dat er geen wetenschappelijke bewijzen bestaan inzake deze zogenaamde geluidsaanvallen), een voorwendsel om de consulaire diensten van de VS in Havana te sluiten en emigratie en reizen naar de VS te bemoeilijken, en om de blokkade goed te praten, zijn de VS en hun handlangers nu gestart met een schandalige leugencampagne tegen de Cubaanse gezondheids-programma’s in het buitenland.

Een eerste stap werd op 14 mei gezet door Luis Almagro, de VS-marionet aan het hoofd van de Vereniging van Amerikaanse Staten, die de samenwerkingsakkoorden van Cuba in het buitenland in diskrediet brengt. Hij pleitte ook, samen met enkele republikeinse verkozenen, voor het terug in voege brengen van het programma “Parole”, dat Cubaanse artsen in het

buitenland tracht te overhalen over te lopen naar de VS. Dit programma werd onder Obama afgeschaft. De aangekaarte argumenten hebben het over “moderne slavernij”, “mensenhandel” en “misdrijven tegen de mensheid”, daar waar het gaat om de meest solidaire en humanistische hulp aan andere volkeren.

Cuba zou ook de medische hulp gebruiken voor politieke doeleinden, en Bolsonaro, de tropische Trump, zal zover gaan te beweren dat de Cubaanse artsen die jaren in Brasilië werkten, op de meest afgelegen plaatsen, waar de Braziliaanse artsen weigerden te gaan, er waren om guerillakernen op te richten. Miguel Díaz-Canel reageerde op 15 mei : “Eens te meer tracht de imperialistische leugenstroom het prestige van de Cubaanse samenwerkingsprogramma’s in de gezondheidssector af te beelden als een “moderne slavernij” en “mensenhandel”.

Op 20 juni nemen de VS Cuba op in de lijst van landen die mensenhandel voeren. De reactie van Cuba is er direct : de Cubaanse internationalistische artsen zijn enkel “slaaf van de liefde voor hun medemens”. De agressie op dit vlak wordt nog afgewerkt met de beperking van het toekennen van visas voor Cubaanse ambtenaren op een of andere manier gelinkt aan medische zendingen in het buitenland (27/7).

Financiële middelen

De Trump-administratie zorgt ook voor de verhoging van de financiële middelen voor de propaganda tegen Cuba. Op 24/6 keurde de Kamer van Volksvertegenwoordigers van de VS een budget goed van meer dan 32 miljoen dollar : 20 miljoen voor de “promotie van de democratie in Cuba”, en 12.973.000 voor Radio en TV Martí, de propagandazenders tegen Cuba. Deze bedragen gelden voor het fiscaal jaar 2020 : van 1/10/ 2019 tot 30/9/2020.

Nagel op de kop : in de beste traditie van het cowboy tijdperk, met de “WANTED” affiches, sturen de VS op 7 augustus een bericht de wereld rond : tot 26/8 bieden zij een premie aan van 3 miljoen dollar aan organisaties die onderzoek voeren, gegevens verzamelen en

informatie analyseren over de Cubaanse medische zendingen in het buitenland, vooral inzake “verkrachtingen van de mensenrechten” door Cubaans medisch personeel ! Díaz-Canel veroordeelde deze lastercampagne als “Een immorele, leugenachtige en perverse beschuldiging”.

En Trump?

Natuurlijk schrikt Trump niet terug om zijn steentje bij te dragen aan deze lastercampagne. Op 20 mei, verjaardagsdatum van de uitvaardiging van de neokoloniale Cubaanse Republiek (na de militaire interventie van de VS in 1898), tweet hij : “In deze dag van de onafhankelijkheid van Cuba steunen wij het Cubaanse volk in zijn recht op vrijheid, democratie en welzijn. Het Cubaans regime moet een einde stellen aan de onderdrukking van de Cubanen en de Venezolanen. De VS zullen de armen niet gekruist houden wanneer Cuba verder de democratie ondermijnt in de Amerika’s”.

En op 26 juni gaat hij verder, in een interview voor Telemundo, een Spaanstalige televisieketen : “Ik ben zeer streng voor Cuba. Niemand deed zoals ik, wij gaan het probleem van Cuba oplossen zoals het moet, en niet zoals Obama, die een catastrofe was die ik verwerp”.

De beste bevestiging van de tweet van Bruno Rodríguez die wij bij de aanvang van dit artikel citeerden. Meer dan ooit is waakzaamheid onmisbaar en is onze solidariteit met de Cubaanse Revolutie een noodzaak. C